

Miczikének.

Irla: Endrődy Sándor.

Beh bolondos, fura fogat:
Csiga-hintó, lepke-lovak!
Rózsalevél az ülésen,
Bab-táska a hintó-végen.
A négy kerék négy fehér
Forgó, pergő pipitér,
Rúdja szil-szál, szalmaszál,
Csak egy kicsit hajszra áll;
Holdsugár a gyeplűje —
Ki tartja a kezibe?
No, ha meg kell mondanom:
Egy tücsök ül a bakon,
Épen úgy ül odafenn,
Mint valami szerencsen,
De ha még oly kormos is —
Azért nagyon jó kocsis.
S bár öreg, mert nincs fogu,
De pattog az ostora.
S mint a szélvész, a madár,
Úgy repül a kis batár...
Mint a madár, úgy repül —
Ki az, a ki benne ül?
Jaj, eszem a piczi lelkét,
Ez bizony egy apró vendég,
Nem tud járni még gyalog,
Csak nevetgél, csak gágyog.

Fején fodros bóbirta,
Inog, leng a kocsiba —
A nevét most izibe!
Úgy hívják, hogy — iczike —
Piczike — Miczike!

Jó angyalok, jó tündérek,
Én titeket arra kérlek:
Jártassátok, hordozzátok
Ezt a kedves kis leányt
Télen-nyáron egyaránt
Mindent ilyen kocsikában,
A jó kedvnek,
Az örömmek
Aranyos kis hintajában.
S vigyázzatok rája, kérlek —
Fel ne düljön,
Meg ne hűljön,
Lágy karokkal öleljétek,
Rozmarinnal legyezzétek;
Hol a kocsi jár vele —
Útját virág lepje be,
Fénybe vesszen ott az árnyék,
Hol ragyogó könnye foly,
Álma legyen: tündérajáték.
Ébredése — egy mosoly...

A vers végleges változata, a költő **Összegyűjtött munkái**
1898-as kiadásában.

251

CSIGAHINTÓN

De bolondos, fura fogat!
Csiga-hintó, lepke-lovak.
Rózsalevél az ülésen,
Bab-koffer a hintó-végen.
A négy kerék négy fehér
Forgó-pergő pipitér,
Rudja szil-szál, szalmaszál,
Csak egy kicsit hajsza áll;
Holdsugár a gyepűje —
Ki tartja a kezibe?
No, ha meg kell mondanom:
Egy tücsök ül a bakon,
Éppen úgy ül odafenn
Mint valami szerecsen,
De ha még oly kormos is,
Azért nagyon jó kocsis,
S bár öreg, mert nincs foga,
Jól pattog az ostora,
S mint a szélvész, a madár,

Úgy repül a kis batár . . .
Mint a madár, úgy repül —
Ki az, a ki benne ül?
Jaj, eszem a piczi lelkét,
Ez bizony egy apró vendég,
Nem tud járni még gyalog,
Csak nevetgél, csak gagyog,
Fején fodros bóbíta,
Inog, leng, a kocsiba,
Könnyü szellő lengeti —
Jaj! de jól is áll neki!

Jó angyalok, jó tündérek,
Én titeket arra kérlek :
Jártassátok, hordozzátok
Ezt a kedves kis leányt
Télen, nyáron egyaránt
Mindig ilyen kocsikában :
A jó kedvnek,
Az örömnök
Aranyos kis hintájában ;
S vigyázzatok rája, kérlek —
Fel ne düljön,
Meg ne hüljön,
Lágy karokkal öleljétek,
Rozmárinna legyezzétek ;

Hol a kocsi jár vele —
Utját virág lépje be ;
Fénybe veszzen ott az árnyék
Hol ragyogó könye foly ;
Álma legyen : tündérajáték,
Ébredése — egy mosoly !